

Secundus

ficandū inuisibilē atq; intelligibilē deū: non
 Rom. 11. solū p̄fem: sed ⁊ filiū: ⁊ sp̄m̄ sanctū: ex q̄ om̄ia
 Ibidē p̄ quē oīa: in quo oīa: q̄uis iuisibilia dei a cre
 atura mūdi: p̄ ea q̄ facta sunt intellecta cōspi
 ciant: sempiterna q̄ virt^o ei^o ⁊ diuinitas. Sz
 Exo. 19. qd̄ attinet ad id qd̄ nūc suscepim^o: nec in mō
 te syna video quēadmodum appareat p̄ illa
 oīa q̄ mortaliū sensib^o terribiliter oñdebat:
 vtz de^o trinitas: an pater: an fili^o: an sp̄s̄ san
 ctus p̄p̄rie loq̄bat̄. Uerū tamē si qd̄ hinc sine
 affirmādi temeritate modestē atq; cunctan
 ter cōiectare cōcedit: si vna ex trinitate p̄fō
 Exo. 31. na pōt intelligi: cur nō sp̄m̄ sanctū poti^o intelli
 gim^o: qm̄ ⁊ tabulis lapideis: lex ip̄a q̄ ibi data
 est: digito dei scripta eē dicif: q̄ noīe sp̄m̄ sanctū
 euāgelio significari nouim^o? Et q̄nquagin
 ta dies nūerant̄ ab occisione agni ⁊ celebra
 tione pasce vsq; ad diē q̄ hec fieri cepta sūt in
 mōte syna. Sicut post dñi passionē: ab ei^o re
 surrectiōe q̄nquaginta dies nūerant̄: vt venit
 p̄missus a filio dei sp̄s̄ sanctū. Et in ip̄o ei^o ad
 Act. 2. uētū quē in ap̄lox actib^o legim^o: p̄ diuisione ⁊
 linguaz ignis appuit: q̄ et insedit sup̄ vnum
 quēq; eoz. Qd̄ exodo p̄gruit: vbi scriptū est
 Exo. 19. Syna aut̄ mōs fumabat tot^o: p̄pterea q̄ de
 scēdit in eū de^o in igne. Et aliq̄to post. Aspe
 ctus inq̄t̄ maiestatis dñi: tanq̄ ignis ardens
 sup̄ verticē mōtis corā filiis israel. Aut si hec
 ideo facta sunt: qz nec p̄f: nec fili^o illic eo mō
 p̄ntari poterāt sine sp̄s̄ sancto: q̄ ip̄am legem
 scribi optebat. Deū qd̄ nō p̄ subam suā q̄ in
 uisibilis ⁊ in cōmutabilis manet: s̄ p̄ illā sp̄m̄
 creature illic apparuisse cognoscim^o. Sz ali
 quā ex trinitate p̄sonā signo qd̄ā p̄p̄o cōstum
 ad mei capacitātē sensus p̄tinet nō videm^o.
 Utz de^o p̄ suā subam a moyse apparuerit:
 an p̄ visibilē creaturā. La. XVI
 Exo. 33. e. St etiā quo moueri pleriq; solēt: qz
 scriptū ē. Et locut^o ē dñs ad moysem
 facie ad faciē: sicut q̄s loq̄t̄ ad amicū
 suū: cū paulo post dicat idē moyse. Si q̄ iue
 ni grām añ te: oñde mihi temetip̄m manife
 ste: vt videā te: vt sim inueniens gratiā ante
 te: ⁊ vt scīā qz populus tu^o ē gēs hec. Et pau
 Ibidē lo post itez. Dixitq; moyse ad dñm. Oñde
 mihi maiestātē tuā. Quid ē hoc q̄ in omib^o
 que supra fiebat: de^o videri p̄ suā subam pu
 tabat: Uñ a miseris creditus ē: nō p̄ creaturā:
 sed p̄ seip̄m visibilis filius dei: ⁊ q̄ intraue
 rat in nebulā moyse ad hoc intrasse videba
 tur: vt oclis quidē populi oñderet̄ caligo ne
 bulosa: ille aut̄ int^o verba dei tanq̄ ei^o facie ⁊
 Ibidē p̄replat^o audiret. Et quō dictū ē. Locut^o est
 dñs ad moysem facie ad faciē: sicut q̄s loquit̄

ad amicū suū. Ecce idē dicit. Si inueni grām
 ante te: oñde mihi temetip̄m manifeste. Mo
 uerat vtiq; qd̄ corp̄aliter videbat: ⁊ verā visi
 onē dei spiritaliter req̄rebat. Locutio q̄ppe
 illa que fiebat in vocibus sic modificabat: tā
 quā eēt amici loquētis ad amicū. Sed deum
 p̄fem q̄s corporeis oculis videt: Et in p̄ncipi
 Job. 1. pio erat verbū: ⁊ verbū erat apud deū: ⁊ de
 Ibidē us erat verbū: per quod facta sunt om̄ia: q̄s
 corporeis oculis videt: Et sp̄itū sapientie:
 quis co: poreis oculis videt? Quid est autē.
 Ostende mihi temetip̄m manifeste vt videā
 Exo. 33. te: nisi ostende mihi substantiam tuā? Hoc
 aut̄ si nō dixisset moyse: vt cūq; ferendi eēt
 stulti: q̄ putāt per ea que supra dicta v̄ gesta
 sunt: substantiā dei oculis eius fuisse cōspicu
 am. Lū vero hic apert^o s̄sime demōstret: nec
 desideranti hoc fuisse p̄cessum: quis audeat
 dicere per similes formas que huic quoq; vi
 sibiliter apparuerāt: nō creaturā deo conuē
 tem: sed hoc ip̄m qd̄ deus ē cuiusq; oculis ap
 paruisse mortaliū? Et hoc quidē qd̄ postea
 dñs dicit ad moysem. Nō poteris videre faci
 Ibidē em meā: ⁊ viuere. Non em̄ videbit homo fa
 Ibidē ciē meā et viuere. Et ait dñs Ecce loc^o p̄nes
 me est: ⁊ stabis sup̄ petrā: statim vt transibit
 mea maiestas: ⁊ ponā te in specula petre: et
 Ubi. 5. tegā manū meā sup̄ te: donec transeā: ⁊ aufe
 ferā manū meā: ⁊ tūc videb̄ posteriora mea:
 nam facies mea nō apparebit tibi.
 Quod ex p̄sona domini iesu dicta intelli
 genda sint. A moyse: ponam te super petram:
 et auferam manū meam: et posteriora mea
 videbis. La. XVII
 Non incōgruenter ex p̄sona domini
 nostri iesu xp̄i p̄figuratum solet intel
 ligi: vt posteriora ei^o accipiatur ca
 ro eius: in qua de virgine natus ē: ⁊ mortu
 us ⁊ resurrexit: siue propter posterioritatem
 mortalitatis posteriora dicta sint: siue q̄ eaz
 p̄p̄e finē seculi: hoc ē posterius suscipere di
 gnatus ē. Facies autē eius illa dei forma: in
 Iph. 2. qua rapinā arbitrat̄ eē equalis deo p̄f: quā
 nemo vtiq; pōt videre ⁊ viuere: siue qz post
 hāc vitā in q̄ p̄grinamur a dño: ⁊ vbi corp̄us
 Saf. 9. qd̄ corrūpit̄ aggrauat aīam: videbim^o facie
 1. Loz. 13. ad faciē: sic dicit ap̄s. De hac em̄ vita in p̄sa
 mo dicit. Uerū tamē vniuersa vanitas oīs
 Iph. 38. homo viuēs. Et itez. Qm̄ nō iustificabit̄ co:
 P̄s. 14. 2. rā te om̄is viuens. In qua vita etiā fm̄ Jo
 1. Job. 3. hannē: nōdū apparuit quod erimus. Scim^o
 autē inquit qz cū apparuerit: similes ei erim^o
 quoniā videbim^o eum sicuti est. Qd̄ vtiq; p̄
 hāc vitā intelligi voluit: cuz mortis debitum

Libet

soluerimus: et resurrectionis pmissum receperim. Siue quod etiam nunc in quantum dei sapientia per quam facta sunt omnia: spiritualiter intelligimus: in tantum carnalibus affectibus moriamur: ut mortuum nobis hunc mundum deputantes: nosque ipsi huic mundo moriamur: et dicamus quod ait apostolus. Adhuc mihi crucifixus est: et ego mundo. De hac enim morte iteque dicit. Si autem mortui estis cum christo: quod adhuc velut viuentes deus hunc mundum decernitis: non ergo in merito: nec potest fieri: in ipsam manifestationem sapientie dei videre et viuere. Ipsa enim est spes: cui preterplande suspirat omnis qui affecta et deu diligere ex toto corde: et ex tota anima: et ex tota mente. Ad quam preterplanda etiam primum quantum potest edificat: qui diligit et primum sicut seipsum. In quo duo bus preceptis: tota lex pendet et propheta. Quod significat etiam in ipso moysi. Nam cum dixisset propter dilectionem dei que precipue flagrabat. Si inueni gratiam in conspectu tuo: ostende mihi teipsum manifeste: ut sim inueniens gratiam a te: continuo propter dilectionem etiam proximi subiecit atque ait. Et ut sciam quare propter te est gens haec. Illa est ergo spes que rapit omnem animam rationalem desiderio sui: tanto ardentior: quanto mundior: et tanto mundior: quanto ad spiritualia resurgente. Tanto autem ad spiritualia resurgente: quanto a carnalibus moriente. Sed dum peregrinamur a domino: et per fidem ambulamus: non per spem: posteriora christi: hoc est carne per ipsam fidei videre debemus: in solito fidei fundamentis stantes: quod significat petra: et ea de tali turris sima specula intuentes: in catholica et ecclesia: de qua dictum est. Super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Tanto enim certius diligimus: quanto videre desideramus faciem christi: quam tanto in posterioribus suis agnoscimus: quanto nos prior dilexerit christus. Sed in ipsa carne fides resurrectionis eius saluos facit atque iustificat. Si enim credideris in quantum in corde tuo: quare illud deus suscitauit a mortuis: saluus eris. Et iteque. Qui tradit est inquit propter delicta nostra: et resurrexit propter iustificationem nostram: idque resurrectio corporis domini est meritum fidei nostre. Nam mortua est illa carne in cruce passionis: etiam inimici eius credunt: et resurrexerunt non credunt. Quod firmissime nos credentes: tanquam de petre soliditate preuenimur: vni certa spe adoptionem expectamus: redemptioem corporis nostri: quare hoc in membris christi speramus: quare nos ipsi sumus: quod perfectum est in ipso tanquam in capite nostro fidei sanitate cognoscimus. In non vult nisi cum transferat videri posteriora sua: ut in eius resurrectione credat. Pasca ei hebreum xbum dicit: quod transitum interpretamur. Unus et Iohannes euangelista dicit. Anni die festum pasce: sciens iesus quare venit eius hora: ut transferat ex hoc mundo ad patrem

hoc autem quod creditur: nec tamen in catholica fide: sed in scismate alio: aut in heresi creditur: non deloto qui est penes eum videtur posteriora domini. Quid enim sibi vult quod ait dominus. Ecce locus est penes me et stabis super petram. Quis locus terrenus est penes dominum: nisi hoc est penes eum quod est spiritualiter attingit: Nam quod locus non est penes dominum: qui attingit a fine usque ad finem fortiter: et disponit omnia sua: uiter. Et cuius dictum est. Leui mihi sedes est: terra scabellum pedum eius. Et qui dicit. Quando domus edificabitur mihi: aut quod locus dicitur mee: nonne manus mea fecit haec omnia. Sed vix intelligit locus penes eum in quo stat super petram: ipsa ecclesia catholica: vbi salubris videtur pasca domini: in transitum domini et posteriora eius: in corpore eius qui creditur resurrectione eius. Et stabit in quantum super petram: statim ut transferat mea maiestas. Reuera enim statim ut transferat maiestas domini in clarificatione domini: qua resurgens ascendit ad patrem: solidatus sum super terram. Et ipse Petrus tunc solidatus est: ut cum fiducia predicaret: quem pulchrum est solidatus: ter timore negauerat: iam quod de predestinatione posuit in specula petre: sed adhuc manu domini sibi supposita ne videret. Posteriora enim eius visum erat: et nondum ille transferat utique a morte ad vitam nondum resurrectione clarificat erat. Nam et quod sequitur in exodo: et dicit. Tergam manum meam super te: donec transeat: et auferam manum meam: et tunc videbis posteriora mea. Multi ista elite quorum tunc figura erat moyses: post resurrectione domini crediderunt in eum: tanquam iam videntes posteriora eius: remota manu eius ab oculis suis. Unus et Esaias tale prophetiam euangelista commemorat. In crassa cor: prolihui: et aures eorum opila: et oculos eorum graua. Denique in psalmo non absurde intelligitur ex eorum persona dici. Quis die ac nocte grauata est super me manus tua. Die fortasse cum manifesta miracula faceret: nec ab eis agnosceret. Nocte autem cum in passione moreretur: quando certus putauerunt sicut quilibet hominem pemptum et extinctum. Sed quoniam cum transisset ut eius posteriora viderent: predicante sibi apostolo petro: quare oportebat christum pati et resurgere: compuncti sunt dolore penitentiae: ut fieret in baptizatis: quod in capite psalmi dicit. Beati quorum remissa sunt iniquitates: et quorum repta sunt peccata. Propterea cum dictum est. Grauata est super me manus tua tanquam domino transeunte: ut iam remoueret manum et viderent posteriora eius: sequitur vox dolentis et contentis: et ex fide resurrectionis domini peccatorum remissionem accipientis. Quod uersus sum inquit in eruna mea dum infigeret spina. Peccatum meum cognoui: et iniustitiam meam

Gal. 6
Colo. 2

Abat. 22

Ibidem

Exo. 33

2. Lo. 5

Abat. 16

Rom. 10

Rom. 4

Exo. 33

Job. 13

Exo. 33

Sap. 8

Esa. 69

Ibidem

Exo. 33

Abat. 16

Exo. 33

Esa. 6

Abat. 13

Ps. 31

Act. 2

Ps. 31

Ibidem

Ibidem

Secundus

nō operui. Dixi pñiciabo aduersū me iniu-
sticiā meā dñō: et tu remisisti impietate pccī mei
Rēq; em̄ tāto carnis nubilo debem⁹ iuolui:
vt putem⁹ facie qdē dñi sē iuisibile: dorsū xō
uisibile: qñ qdē in forma serui vtrūq; visibili-
ter appuit. In forma at̄ dei absit vt tale aliqd
cogitet. Absit vt verbū dei et sapia dei ex vna
pte habeat facie: ex alia dorsum sic corp⁹ hu-
manū: aut osno vlla specie vī motiōe: siue lo-
co: siue tpe pmutet. Quā ppr̄ sū illis vocib⁹
q̄ fiebat in exodo: et illis oib⁹ corpalib⁹ demō-
strationib⁹ dñs iesus xps ondebāt: aut alias
xps sic loci hui⁹ p̄sideratio psuadet: als spūs
sc̄tus: sicut ea q̄ supra dixim⁹ admonēt: nō h̄
efficit vt de⁹ p̄ nunq; tali aliq; specie p̄rib⁹ vt
sus sit. Abultra em̄ talia visa facta sūt illis tpi-
bus nō euidēter noīato et designato i eis vel
p̄re vel filio: vel spūs sc̄to: s̄ tm̄ q̄sdā valde p-
babiles significatiōes nōnullis indicijs exi-
stētib⁹: vt nimis temerariū sit dicere: deū pa-
trē nūq; p̄rib⁹ aut p̄p̄bis paliq; visibiles for-
mas apparuisse. h̄ac em̄ op̄inionē illi pepef-
t q̄ nō potuerūt i vnitāte trinitatis itelligere
qd̄ dictū ē: Regi aut̄ seculorū imortali iuisibi-
li soli deo: et quē nemo hoīm vidit: nec videre
pōt. Qd̄ de ip̄a suba sūm̄a sūmeq; diuīa et in-
cōmutabilē vbi et p̄r et fili⁹ et spūs sc̄tus: vnus
et solus de⁹ p̄ sanā fidē itelligit. Visiōes aut̄
ille p̄ creaturā p̄mutabilez deo incōmutabili
subditā facte sunt: nō p̄p̄ae sicuti ē: s̄ signifi-
cariue: sicut p̄ rex causis et tpi⁹ optuit osten-
dētes deum.

De visiōe Danielis in qua illi et p̄ris et filij
p̄sona appuit i specie corpalī La. XVIII

Uāq; nescio quēadmodū isti intelli-
gāt qd̄ danieli appuit antiqu⁹ dierū
a q̄ fili⁹ hoīs q̄ p̄p̄ nos eē dignat⁹ ē

accepisse itelligit regnū: ab illo scz q̄ eidicit i
p̄s. Fili⁹ me⁹ est tu: ego hodie genui te: po-
stula a me et dabo tibi gētes hereditatē tuaz:
et q̄ oīa subiecit sub pedib⁹ ei⁹. Si ḡ danieli:
et p̄r dās regnū: et fili⁹ accipiēs: apparuerūt i
specie corpalī: quō isti dicūt: p̄rem nūq; visū
eē p̄p̄bis: et iō solū debere itelligi inuisibile
quē nemo hoīm vidit nec videre pōt. Ita n-

narravit daniel: Aspiciēbā in q̄t donec thro-
ni positi sunt: et vetust⁹ dierū se debat: et indu-
mētū ei⁹ q̄si nix albū et capill⁹ capiti ei⁹ q̄si la-
na mūda. Thron⁹ ei⁹ flāma ignis: rore eius
ignis flagrās: et flumē ignis trāsibat i p̄spectu
ei⁹: et mille milia defuebat ei: et dena milia de-
nū milia assistebāt ei. Et iudiciū collocavit et
libri ap̄ri sūt eē. Et paulo post. Aspiciēbā in-
q̄t in visu nocti: et ecce cū celi nubib⁹ q̄si filius

hoīs erat: et vsq; ad veterē dierū puenit: et ob-
latus ē ei. Et ip̄i dat⁹ ē p̄ncipat⁹ et honor et re-
gnū: et oēs p̄li trib⁹ et lingue ip̄i seruiēt. Po-
testas ei⁹: p̄tās etna q̄ nō p̄teribit: et regnum
ei⁹ qd̄ nō corūpet. Ecce p̄r dās: et fili⁹ accipi-
ens regnū sempiternū: et sūt ambo i p̄spectu
p̄phetātis visibile sp̄e. Nō ḡ icōueniētē cre-
dit etiā p̄r de⁹ eo mō solere appere mortalib⁹
Nisi forte aliq; dicat: iō nō eē visibile p̄rem:
q; incōspectu somniātis appuit. Ideo aut̄ vt
visibile filiū et spūs sc̄tū: q; moyses illa oīa vigi-
lās vidit. Quasi xō x̄bū et sapiam dei vidit
moyses carnalib⁹ oculis: aut videri spūs vel
hūanus pōt q̄ carnē istā viuificat: vel ip̄e cor-
pore⁹ q̄ ventus dicit: q̄tomin⁹ ille spūs dei q̄
oīm hoīm et angelorū mētes ineffabili excel-
lētia diuine sube sup̄gredit. Eut q̄sq; tali p̄ci-
pitem̄ errore: vt audeat dicere filiū et spūs sc̄-
ctū etiā vigilantib⁹ hoīb⁹ eē visibiles: patrē
aut̄ nō nisi somniātib⁹. Quō ḡ de p̄re solo ac-
cipiūt: Quē nemo hoīm vidit: nec videre pōt
An cū dormiūt hoies: tūc nō sunt hoies: aut
q̄ formare similitudinē corpis pōt ad se signifi-
candū p̄ visa somniantū: nō pōt formare ip̄-
sam corporeā creaturā ad se significandū ocu-
lis vigilantū: cū ei⁹ ip̄a suba q̄ ip̄e qd̄ e nulla
corpis similitudine dormiēt: nulla corporea sp̄e
vigilati possit osidi. S; nō solū p̄ris: v̄z etiā
filij et spūs sc̄ti: et certe q̄ vigilantū mouent vi-
sis: vt nō p̄rem: s̄ tm̄ filiū vel spūs sc̄tū credāt
corpalib⁹ hoīm apparuisse p̄spectib⁹ vt omie-
tā tantā latitudinē sanctarū paginarū: et tam
multiplicē earū intelligentiā: vnde nemo sa-
ni capitis affirmare debet: nūq; p̄sonā patris
paliq; specie corpalē vigilantū ocul⁹ de-
monstratā. Sed vt hoc vt dixi omittaz: quid
dicūt de p̄re nō Abraam: cui certe vigilantū
et ministrantū: cū scriptura p̄mississet dicens:
Uisus est dñs Abrae non vnus aut duo: sed

1. Thib-6

Ech-18

1. Thib-1
Ibidē-6

Ps-2

1. Thib-6
Dan-7

Ibidē

Liber

ne corpis apparuerit: nisi cū p̄tinētia lectiōis aliqua pbabilia circūponit indicia. Ip̄a em̄ natura vel suba vel essētia vel quolibet alio noīe appellandū ē idīpm̄ qd̄ de^o est: q̄cqd̄ illud ē corpali ter videri nō pōt. Per subiectā d̄o creaturā: nō solū filiū vel sp̄m̄ sanctū: sed etiā p̄rem corpali specie siue similitudie mortali^o sensibus significatiōē suā dare potuit: se credendū est. Que cū ita sint: ne imoderatius p̄grediat̄ secūdi hui^o voluminis longitudo: ea que restant in p̄sequētib^o videam^o.

Explicit liber secūdus.

Incipiūt capitula libri tertij.

- i Utrū cū de^o hoīb^o visus ē: ip̄e passum p̄tā creature specie apparuerit an vero angeli ex p̄sona ipsius sint locuti.
 - ii De mutationib^o creature: siue p̄suetudinarijs: siue insolitis que nō sunt extra potestatem ac potentiā creatoris.
 - iii Exēplū quo oñdit̄ oēs cās actionū rōnabiliū a sūma dei voluntate descēdere.
 - iiii De puidētia dei qua subiectioni sc̄tōz p̄sident angelozum.
 - v De opedei oīs creatura admistrā: q̄ et mira m̄ta ordīni p̄suetudinis inserūt.
 - vi De de^o oēm creaturā corpālē animare cognoscī in v̄teris matrū.
 - vii De miraculis que magicis artib^o fiūt.
 - viii Quicqd̄ angeli trāsgressores mali faciūt: nō ip̄is seruiunt ad nutū creature corpales: sed deo a quo dāt̄ p̄tās.
 - ix De causis originalib^o creaturaz corpālū quas mundo creator inseruit.
 - x De significatiōib^o que ad manifestandā voluntatē dei: siue p̄ angelos: siue p̄ homines ministrant̄.
 - xi Essentiā trinitatis nunq̄ oculis apparuisse mortaliū: sed p̄ subiectā sibi creaturā significasse que voluit.
- Incipit proemiū in tertij libri.
- Redant q̄ volūt: malle me legendo c̄ q̄ legenda dictando laborare. Qui aut̄ hoc nolunt credere expiri d̄o et p̄fit̄ et volūt: dēt̄q̄ legēdo vel meis inq̄sitiōibus r̄sideat̄: vel interrogatiōib^o alioz: q̄s p̄ mea p̄sona quā inseruio xp̄i gero: et p̄ studio quo fidē n̄am aduersuz errorē carnaliuz et aialiū hoīm muniri inardesco: necesse est me pati: et videant q̄ facile ab isto labore me tēperē: et q̄to etiā gaudio stilū possim habere feriatū. q̄ si ea que legim^o de his reb^o sufficienter edita in latino sermone: aut nō sūt: aut nō inueniunt̄: aut certe difficile a nob̄ in-

ueniri queūt. Brece aut̄ lingue nō sūt nob̄ tātus habit^o: vt taliū rez libus legēdis et intelligēdis v̄llo mō repiamur idonei: quo genere l̄faz ex his que nobis pauca interpretata sunt: nō dubito cūcta que vtiliter q̄rere possumus p̄tineri. Fratrib^o aut̄ nō valeā resistere iure: quo eis seru^o factus sum: flagitātib^o vt eoz in xp̄o laudabilib^o studijs: lingua ac stilo meo: quas biga i me caritas agitat: maxime seruā: egoq̄ ip̄e multa que nesciebam scribēdo me didicisse p̄stear: nō debet biclaboz me^o cuiq̄ pigro: aut multū docto videri sup̄fluous: cū multis impigris multisq̄ indoctis: inter quos etiā mihi nō parua ex p̄te sit necessari^o. Ex his igit̄ que ab alijs de hac re scripta iā legim^o: plurimū am̄niculati et adiuti: ea que d̄ trinitate: vno sūmo sūmeq̄ bono deo pie queri et differi posse arbitroz: ip̄o exhortate querēda atq̄ adiuuante differēda suscepi: vt si alia nō sunt h̄mōi scripta: sit qd̄ habeam^o: et legāt qui voluerint et valuerint: Si aut̄ iā sunt: tāto facilius aliqua inueniant̄ quanto talia plura eē potuerint. Sane cū in omnibus l̄ris meis: nō solū piū lectorē: s̄ etiaz libez correctorē desiderē: multo maxie i his vbi ip̄a magnitudo questiōis: v̄tinā tā mltos inuētozes h̄re posset: q̄ mltos p̄radicozes habet. Verūtāmē sicut lectorē meū nolo mihi eē deditū: ita correctorē nolo sibi. Ille me nō amet amplius q̄ catholicā fidē: ille se non amet amplius q̄ catholicā veritatē. Sicut ille dico: Noli meis l̄ris quasi scripturis canonicis inseruire: s̄ in illis et qd̄ nō credebas cū inueneris incunctatē crede: in istis aut̄ qd̄ certū nō habebas: nisi certū intellexeris: noli firme t̄tinere. Ita illi dico: Noli meas litteras ex tua opinione v̄ p̄tentione: s̄ ex diuina lectiōe vel incōcussa rōne corrigere. Si qd̄ in eis veri cōprehēderis existēdo nō ē meū: at intelligēdo et amādo et tuum sit et meū. Si qd̄ aut̄ falsi cōuiceris errādo: fuerit meū: sed iā cauēdo nec tuū sit nec meū. Hinc itaq̄ tertius hic liber sumat̄ exordiū: quousq̄ secundus puenerat. Lū em̄ ad id ventum esset: vt vellem^o oñdere: nō ideo minorē patre filium q̄ ille misit: hic missus ē: nec iō minorē v̄troq̄ sp̄m̄ sc̄m̄: q̄ et ab illo. et ab illo missus in euāgelio legi: suscepim^o h̄ q̄rere: cū illuc missus sit filius vbi erat: q̄ in hunc mundū venit: et in hoc mūdo erat: cū illuc etiā sp̄s sanct^o vbi ip̄e erat: q̄m̄ sp̄s d̄ni repleuit orbē terrarū: et hoc qd̄ cōtinet om̄ia sciētiam habet vocis. Utrū p̄pterea missus sit d̄ns: q̄ ex occulto i carne natus ē: et de sinu p̄ris ad oculos hoīm

Dis.

Utrū cū

sumpta crea

gelii experit

1. Th. 1.

Job. 1.

Sap. 1.